

En uge med intenst diplomati.. løfte, fare, vanvid

Den 22. april (EIRNS) – Dette er en uge med intenst og verdenshistorisk diplomati, nogle af dem giver et stort løfte om en fælles fremtid for menneskeheden; nogle vidner om den ekstreme strategiske fare verden står overfor som helhed; og nogle giver udtryk for de direkte sataniske intentioner, der stammer fra det Britiske Imperiums anti-videnskabelige svindelnummer om klimaændringer. Begyndende med det sataniske: I dag er "Earth Day", den hedenske tilbedelse af "Moder Jord", der afviser menneskehedens eksistens som en kreativ art skabt i Guds billede. Greta Thunberg, det mentalt misbrugte barn fra Sverige, der er blevet forvandlet til leder af et "Børnenes Korstog" for at stoppe de onde voksne i verden, som tror på menneskelige fremskridt, ankom til London i weekenden, efter at have afholdt en hedensk sammenkomst langfredag i Rom for 25.000, de fleste børn, med krav om afindustrialisering og affolkning. Hun mødtes endda med paven, som takkede hende for at "tale sandheden". Pave Frans, der under udarbejdelsen af sin sataniske rundskrivelse {Laudate Si}, som støtter fupnummeret om klimaændringer, naturligvis arbejdsende tæt sammen med Hans Joachim Schellnhuber, der anbefaler en reduktion af menneskeheden til mindre end en milliard mennesker. Stakkels Greta er delvist kontrolleret af den britiske "klima-videnskabsmand" Kevin Anderson, som mener at en halv milliard er det rigtige tal. I England, den sande kilde til ideologierne om befolkningsreduktion, forventes Greta at tale i Underhuset. Vil hun få en audiens hos dronningen og hendes gemal, Philip, inden han får sit ønske om at blive reinkarneret som en dødelig virus opfyldt for at hjælpe med at reducere verdens befolkning?

Om den strategiske fare: Den Internationale Sikkerhedskonference i Moskva begynder tirsdag, med over et tusinde deltagere fra 111 lande. Viceforsvarsminister oberst Alexander Fomin fortalte RT i dag, at "fred, uafhængighed, territorial integritet og suverænitet har tendens til i stigende grad at være skrøbelige i dag ... USA ser ikke passivt til og anvender andre taktikker, herunder en bred vifte af teknikker udviklet til hybride krige og farvede revolutioner ..., træning af ledere og medlemmer af ekstremistiske grupper, forøgelse af presset, herunder bestikkelse, mobning og sektorspecifikke sanktioner". Udenrigsminister Lavrov spurgte hvordan USA kunne klage over få russiske soldater i deres "baggård" (Venezuela), mens "ingen nævner det amerikanske militær og andet NATO personale – fra Storbritannien og Canada – som i mellemtiden har overfyldt Ukraine". Samtidig har Trump-administrationens brug af tredjeparts-sanktioner, angreb på selv formodede venner og allierede, der

nægter at modtage ordrer om at afskære forholdet til Iran, Venezuela og andre, som for at være fjender, truer økonomisk og strategisk stabilitet i hvert hjørne af verden – og truer dollarens rolle som en troværdig valuta for verdenshandelen.

Men der er også et dramatisk momentum mod et nyt paradigme, for at placere menneskeheden i centrum for en mission for fremtiden baseret på en videnskabelig og kulturel renæssance, centreret om ånden af den Nye Silkevej – en proces sat i gang af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de sidste tredive år. Det andet Bælte- og Vej-Forum finder sted torsdag og fredag i Beijing, med mere end 130 nationer repræsenteret, 37 statsoverhoveder, 360 ministre og 5.000 deltagere. Transformationen af Kina til en førende videnskabelig og industriel nation, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, er en ubestrideligt kendsgerning, mens Bælte- og Vejinitiativet er dedikeret til at overføre denne proces til hele verden, og glædeligt bydes velkommen af næsten hele verden.

Men de neokonservative dinosaurer, der omgiver præsident Trump, har indtil nu undermineret hans planer om at skabe venlige forbindelser med både Kina og Rusland. Det anti-kinesiske hysteri har nået en ny højde, på trods af Trumps optimistiske syn på Kina og den potentielle "storslåede aftale" med Kina, som nu er tæt på færdiggørelse. FBI har iværksat inddragelse af visa fra Kinas førende forskere – så mange som 200 eller flere – de lærde, der ser sig selv som venner af USA, som er afgørende for opbygningen af de nødvendige kulturelle og intellektuelle bånd for at forme dette venskab. Det samme FBI smider nu ledende kinesiske forskere ud af USA, herunder kræftforskere på det prestigefyldte Texas Medical Center i Houston, hvilket underminerer fremskridtet af menneskehedens sundhed, og forværrer forholdet mellem USA og Kina.

Tiden er knap til fuldstændigt at afslutte kupforsøget mod Trumps præsidentskab. Mueller-rapporten var tvunget til at indrømme, at der ikke var noget aftalt spil, men fastholdt løgnet om russisk indblanding i valget og mulig retsmæssig obstruktion af præsidenten, hvilket giver anledning til at de afdankede Demokrater forfølger en rigsretsmæssig efterforskning af en forbrydelse, som ikke fandtes. Trump blev valgt af en nation, der var træt af økonomisk og kulturelt forfald, evig krigsførelse, og som fuldt ud støttede hans intention om at afslutte Den kolde Krigs splittelse af verden – et program uløseligt forbundet med Lyndon LaRouches arbejde over det sidste halve århundrede. At bringe USA og Europa ind i den nye ånd fra Silkevejen kan og må fremme processen.

Tre mænd har beviserne, og London er mørklagt

Den 11. april (EIRNS) – Så vidt vides, er der kun tre mænd som har afgørende beviser for, at russerne ikke hackede den Demokratiske nationale Komité (DNC) i 2016, og er villige til at fremlægge dem. Selv efter sammenbruddet af skrønen om "Rusland-samarbejdet", da specialrådgiver Robert Muellers undersøgelse ikke var i stand til at finde noget aftalt spil mellem Rusland og Trump-kampagnen, var den stadig sejllivede løgn, at Rusland hackede DNC og gav de hackede data til WikiLeaks, stadig kernen i det Britiske Imperiums hensigt om at sætte USA op imod Rusland.

En af de tre er den tidligere tekniske direktør for Det nationale Sikkerhedsagentur (NSA), William Binney, som har fremført alle de kendte kriminaltekniske beviser på, at dataene blev overført fra DNC's eget netværk frem for via internettet, så det var en insider "lækage" eller lignende, snarere end et hack. Daværende CIA-chef, Mike Pompeo, mødtes med Binney på præsident Donald Trumps foranledning i oktober 2017, men fulgte aldrig op på det interview og fortsatte med at insistere på, at Rusland havde hacket DNC. Binney blev efterfølgende aldrig udspurgt af efterforskere eller bedt om at vidne for Kongressen.

Binneys undersøgelse er den eneste kendte undersøgelse baseret på kriminaltekniske beviser, hovedsagelig fordi FBI på uforklarlig vis har undladt at beslaglægge DNC-serverne efter det påståede hack, som præsident Trump ofte har påpeget. LaRouche PAC interviewede William Binney i dag: Se "Bill Binney om arrestationen af Julian Assange." Den anden af de tre mænd, med endegyldige beviser, er Storbritanniens tidligere ambassadør Craig Murray, en ven af WikiLeaks' grundlægger Julian Assange. Murray fortalte den britiske avis Guardian den 10. december 2016, at CIA's påstand om at Rusland hackede DNC's e-mails var "bullshit". Murray sagde: "Jeg ved hvem der lakkede dem." Han fortsatte: "Jeg har mødt den person, som lakkede dem, og han er bestemt ikke russisk, og det er en insider. Det er en lækage, ikke et hack; det er to forskellige ting". Murray fastholder stadig dette i dag, men er aldrig blevet indkaldt til at vidne for efterforskere eller til Kongressen.

Den tredje mand er Assange selv, der fortalte tidligere Rep. Dana Rohrabacher (R-CA) på deres møde i midten af august 2017, at "jeg har fysisk bevis på, at

russerne ikke gav mig dette ...” Rohrabacher ønskede at diskutere dette med præsident Trump, men han var sat ud af spillet. Hverken Kongressen eller efterforskere har heller ikke interviewet Assange. Assange fortsatte med at fortælle kongresmedlemmet: “Jeg har fysiske beviser, som jeg gerne vil fremlægge, når jeg kan forlade den ecuadorianske ambassade uden at blive arresteret”. Men vent – blev han ikke lige slæbt ud fra ambassaden af det Britiske politi og arresteret her til morgen? Kunne det ikke have noget med dette at gøre?

Ja vist – det har det faktisk. Efter sammenbruddet af Russiagate og begyndelsen af justitsminister William Barrs igangværende efterforskning af dette svindelnummer og dets oprindelse, er London i dyb mørklægning. Selv om USA har bedt om at Assange udleveres for at blive konfronteret med en falsk anklage om sammensværgelse i det østlige distrikt i Virginia, har operationen for at tvinge ham ud af asyl på den ecuadorianske ambassade, britiske, ikke amerikanske, fingeraftryk over det hele. Mange amerikanske ”strammere” er dog stadig voldsomt imod Assange; i det mindste håber London på at mudre farvandet for at forhindre sandheden i at komme ud. Lad os få den ud!

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2019:

USA melder sig ind i det nye rumkapløb.

Kinas Bælte- og Vej-Initiativ vinder frem

Med formand Tom Gillesberg

Inklusiv:

Trumps nye Måne-Mars-program kan øge det internationale rumsamarbejde både på Månen og på menneskets færd ud i solsystemet og resten af Galaksen.

Den amerikanske justitsminister Barr lægger op til en undersøgelse af iværksættelsen af anklagerne imod Trump om sammensværgelse med Rusland, inkl. de amerikanske efterretningstjenesters spionage imod Trump og hans folk.

Vil Trump stoppe sabotagen af hans politik fra sikkerhedsrådgiver Bolton, udenrigsminister Pompeo og vicepræsident Pence?

Italien tilslutter sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ, og Xi Jinping forsøgte på mødet i Paris med Macron, Merkel og Junker at få skeptikerne i EU med.

Panda-diplomatiet mellem Kina og Danmark.

Brexit: Theresa May byder op til den samme dans en gang til.

Videoen ovenover:

Grundet tekniske problemer mangler de første minutter af udsendelsen. Derudover er lyd og billede ikke sammen før 3:25. Vi beklager. En fuldstændig lydoptagelse findes her:

Lyd:

[London ville være meget lykkeligere, hvis bare virkeligheden ikke eksisterede](#)

Den 9. april (EIRNS) – Virkeligheden er, at ånden fra JFK's Apollo-projekt endnu en gang betager landet med Trump-administrationens annoncering i sidste uge af nationens fremskyndede indsats for en tilbagevenden til Månen som et skridt på vejen til Mars. NASA's chef, Jim Bridenstine, holdt en entusiastisk hovedtale til 'Colorado Springs Space Symposium' den 9. april, hvor han udtalte: "Denne gang vil vi tage til Månen for at blive. Og en anden enestående ting er, at når vi tager til Månen, vil vi rejse med en koalition af internationale partnere."

Virkeligheden er også, at det 'Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde', der skal afholdes i slutningen af april i Beijing, tager form som et vigtigt vendepunkt i kampen om økonomisk udvikling. Der er nu 124 lande og 29

internationale organisationer, som har underskrevet samarbejdsaftaler med Kina omkring Bælte og Vejinitiativet, meddelte medlem af Kinas politburo Yang Jiechi for nogle dage siden. "Opbakning til BVI er det fremherskende synspunkt indenfor det internationale samfund", bemærkede han.

Og virkeligheden er så meget desto mere, at begge disse revolutionerende strategiske initiativer er blandt de vigtigste politikker, som Lyndon LaRouche har forfægtet i årtier, og som nu tager form på verdensplan.

Denne pointe er heller ikke gået ubemærket hen i det Britiske Imperium, som altid har forsøgt at overbevise verden om, at når en mand dør, forsvinder hans magt til at skabe forandring i universet, filosofisk og politisk, med hans fysiske væsen. De er ikke fornøjede – faktisk er de skrækslagne – for at LaRouches ideer, som de med rette anser for en eksistentiel trussel mod deres system, skal vokse i udbredelse.

Hvad kan det Britiske Imperium tilbyde i stedet for? Vanvid. Et desintegrerende globalt finanssystem. Et fuldstændig dysfunktionelt EU (hvis Brexit-krisen fortsætter meget længere, vil selve EU forsvinde, og der vil ikke være noget for Storbritannien at forlade). Regimeskift, destabiliseringer og krige, fra Venezuela til Iran til Libyen. Den fortsatte løgn om at Rusland blandede sig i valget i USA, en løgn som har til hensigt at optrappe situationen til en direkte konfrontation med den atombevæbnede supermagt. De uendelige bestræbelser på at ødelægge Trumps præsidentskab, uanfægtet af fakta eller sandhed. Og selvfølgelig den kulturelle fordærvelse med en ny opiumskrig rettet imod den amerikanske befolkning, i kombination med pornografi og anden modkultur, der følger med.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede tidligere i dag den strategiske situation på følgende måde:

"Vi har det mest utrolige potentiale for, at verden kan bevæge sig meget hurtigt i retning af Lyndon LaRouche livsdrøm – nemlig at skabe en helt anden verdensorden, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på videnskab og en vision for menneskehedens fremtid. Dette er klart den dominerende, underliggende dynamik på planeten."

Hun fortsatte: "Men det er også klart, at vi står midt i den mest heftige kamp, fordi det Britiske Imperium indser klart, at hvis de ikke gør brug af deres sædvanlige tricks som krig og undergravning og kup, og hvad der ellers er, vil de snart være historisk helt irrelevante. Så de er lige så farlige som et såret vilddyr."

Zepp-LaRouche tilføjede, at det er afgørende at hjælpe med at befri præsident Trump fra britisk pres, der kommer både fra udlandet og fra hans egen administration, herunder udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, der for nylig har ført an i offensiven mod konfrontation og endda krig med Kina, Rusland, Venezuela, Iran og andre.

Zepp-LaRouche konkluderede: "Alt dette munder ud i det absolutte behov for at optrappe kampagnen for at rense Lyndon LaRouche. Den bedste, og formentlig eneste, måde at stoppe 'krigsmaskinen' på, er frifindelsen af LaRouche, fordi det ville ramme og blotlægge forbrydelserne begået af det samme apparat, der retsforfulgte LaRouche, dækkede over 11. september, og nu kører 'Russiagate'-operationen for at vælte Trump. 'Russiagate' er blevet fuldstændig miskrediteret, og det må frem i lyset og anerkendes.

"Dette vil blive en periode med helt utrolige forandringer. Der vil komme 'jordskælv' i Europa, som helt kan ændre landskabet med det kommende europæiske valg. Man har de overhængende skyer af, hvad der vil ske med Brexit. Man har en helt forandret dynamik i mange områder af verden."

[Video: X22 Report Spotlights interview med Harley Schlanger fra LaRouchePAC og Bill Binney, whistleblower, tidl. tekniske direktør for Det Nationale Sikkerhedsagentur \(NSA\) i USA.](#)

Regnskabet er kommet: Informativt, provokerende og rettidigt interview.

William Binney dokumenterer eksistensen af retsvidenskabelige beviser der viser, at de lækkede data blev overført fra den Demokratiske Nationale Kommittés (DNC's) eget netværk til en hukommelsesenhed frem for gennem internettet. Det var altså en intern "lækage" eller lignende, og ikke et Russisk hack.

Beskyldningerne om at Rusland forsøgte at påvirke det amerikanske valg til gavn

for Trump og dermed hele grundlaget for den såkaldte "Russiagate" rettet imod Trump er altså falskt.

Det ville have været tydeligt tidligere hvis ikke FBI på uforklarlig vis undlod at beslaglægge serverne hos den Demokratiske Nationale Kommitté efter det påståede hack af afslørende e-mails, som præsident Trump ofte har påpeget. Den særligt udpegede anklager Robert Mueller har også bevidst valgt at ingorere disse afgørende oplysninger.

Interviewet med Binney er endnu mere relevant set i lyset af arrestationen af WikiLeaks' grundlægger Julian Assanges, da det var WikiLeaks, der gjorde de afslørende e-mails tilgængelige for offentligheden.

[Den britiske rolle i 'Russiagate' er ved at blive helt afsløret](#)

Den April 8 (EIRNS) – Et dokument med ovenstående titel bliver udgivet i dag af EIR, som dokumenterer, at Robert Muellers rapport, samtidig med at indrømme at der overhovedet ingen beviser var for "aftalt spil" mellem præsident Donald Trump og Rusland, ikke desto mindre fortsatte den "livsfarlige løgn", at russere med forbindelse til Kreml hackede den Demokratiske Nationale Komité's (DNC) e-mails, og gav dem til WikiLeaks. (Se LaRouche PAC website: "The British Role in 'Russiagate' Is About To Be Fully Exposed"). Dette er grundlaget for påstanden om, at "russerne blandede sig i valget."

Som der står i vores dokument: "Sandheden er, at en fremmed regering faktisk blandede sig i det amerikanske præsidentvalg i et mislykket forsøg på at manipulere resultatet. Det var ikke russerne. Det var City of London og de imperiale britiske efterretningstjenester, sammen med forræderiske konservative amerikanske elementer."

Hvor langt briterne er villige til at gå for at stoppe præsident Trumps hensigt om at USA bliver venner med Rusland og Kina, blev demonstreret igen i dag, da premierminister Theresa Mays regering tog tid fra de psykotiske Brexit-debatter for at bekendtgøre det mest åbenlyse program for tankekontrol og autoritær censur af enhver nation på Jorden, herunder dem der konstant rakkes ned som "autoritære regeringer" – Rusland og Kina. May selv optrådte på en kort video for at annoncere udgivelsen i dag af "Online Harms White Paper" fra

indenrigsministeriet og andre. May forklarede, at hun var "dybt bekymret" over det "skadelige indhold", der optræder på sociale medier og online nyhedssider. "Så i dag forpligter vi disse virksomheder juridisk til at beskytte dem. Hvis de undlader at gøre det, vil der blive pålagt hårde straffe."

Hvidbogen er ganske forbløffende i sin skamløse erklæring om, at "fjendtlige aktører", der bruger "online misinformation til at underminere vores demokratiske værdier og principper", skal knuses og blokeres fra offentliggørelse i Storbritannien, og hvor som helst der kan pålægges censur. Dette er stort set det samme sprog, der anvendes af det nu afslørede Integrity Initiative, den britiske militære efterretningsoperation (med grupperinger i alle vestlige lande), der planter anti-russisk og anti-kinesisk propaganda i mainstream-pressen, under dække af at modvirke russisk og kinesisk "misinformation". Integrity Initiative har nu en statslig institution til at håndhæve dens diktatur over informationsstrømmen.

Det er klart, at det britiske og amerikanske "etablissement" er skrækslagne over, at deres kontrollerede medievirksomheder ikke formår at kontrollere befolkningen. Vi oplever et fænomen, som Lyndon LaRouche kaldte en "politisk massestrejke", en proces der kommer til udtryk i: Brexit-afstemningen; valget af Donald Trump; de Gule Vestes oprør i Frankrig; og valget af en italiensk regering der afviser EU's diktater og har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, samtidig med at den modsætter sig sanktionerne mod Rusland. Næsten alle udviklingslande i Asien, Afrika og Latinamerika har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, som deres første mulighed for at undslippe kolonial og neo-kolonial påtvungen tilbageståen under diktater fra IMF – for at blive moderne industrilande og eliminere fattigdom, som det sker i Kina.

Vigtigst af alt har præsident Trump afvist det "særlige forhold" til Storbritannien. Han har til hensigt at genoprette den industrielle infrastruktur, som var blevet ødelagt under Bush og Obamas regimer; afslutte de "endeløse krige", igangsat af Bush og Obama, genoprette USA's bemandede rumforskning, som havde været stort set lukket ned under Obama; og til at samarbejde med Rusland og Kina, både om terrorbekæmpelse og økonomisk udvikling. Han er blevet holdt tilbage af den britisk iscenesatte skrøne, Russiagate. Mens fupnummeret om "aftalt spil" er blevet afsløret, klynger briterne og deres aktiver i USA's efterretningstjeneste sig til løggen om, at Rusland og Kina er "fjendtlige aktører", der angiveligt blander sig i vores valg og truer vore "demokratiske værdier og principper" – dvs. de samme ord som i hvidbogen "online Harms". De foretrækker diktatur og krig frem for at se enden på deres imperiale opdeling af verden.

Trump har udløst optimisme i det amerikanske videnskabsamfund ved at forpligte nationen til at sætte mænd og kvinder på månen om fem år, og til at forberede en månebaseret mission til Mars. Denne optimisme kan og skal spredes til hele befolkningen med Lyndon LaRouches vision for de næste 50 år.

Succes for det nye paradigme kræver fuld afsløring af Russiagates britiske "karakter".

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 4. april 2019

Under gennemgang af de vigtigste begivenheder i ugen kom Helga Zepp-LaRouche gentagne gange tilbage til den uforenelige opsplittning mellem den imperialistiske natur af det kollapsende system, som driver verden mod krig, og det nye paradigme, der over de sidste halvtreds år er blevet bragt i fokus af Lyndon LaRouche. Dette kan ses tydeligt i NATO's leder Stoltenbergs pro-krigsaktiviteter, i hans bestræbelser på at få Trump til at angribe Rusland og Kina – hvilket Trump ikke gjorde – og senere hans tågetale til Kongressen, som blev modtaget entusiastisk af depraverede kongresmedlemmer; i modsætning til talrige tegn på øget samarbejde indenfor den nye 4-magts-konstellation: for eksempel fremskridtene for Bælte- og Vejinitiativet, præsident Xis seneste besøg i Italien og Putins kommende besøg der, samt i samarbejdet i rummet, herunder at Trump genoptager en Måne-Mars-mission for USA.

For at uddybe pegede Helga på flere ironiske sammenstillinger: Trump der arbejder for en handelsaftale med Kina, mens krigspartiet i USA optrapper sit pres mod Kina; opfordringen fra den franske finansminister LeMaire til at Europa bliver det "nye imperium", mens EU står over for en række eksistentielle kriser, fra Brexit til faldende produktionstal, der netop er blevet udgivet i Tyskland, og håbløst bankerotte finansielle institutioner.

Alt imens anti-Trump-kupmagerne fortsætter deres bestræbelser på at fjerne præsidenten med uendelige undersøgelser, understregede Helga betydningen af at afsløre den britiske karakter bag Russiagate som det mest effektive middel til at tydeliggøre denne kamp, og til at bringe flere borgere ind i organisationsprocessen.

[Luxembourg tilslutter sig Bæltet og Vejen; 'en stor historie'](#)

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Kinas {Global Times} udgav søndag den 31. marts en klumme af Hu Weijia om Luxembourg og Bælte- og Vejinitiativet med titlen "Hvorfor Luxembourgs godkendelse af BVI er en stor historie"; selvom den erkendte, at aftalen mellem Kina og Luxembourg underskrevet i sidste uge blev overskygget af den i Italien ugen før.

"Luxembourg ligger langt bag Italien med hensyn til økonomisk størrelse, men den lille nation er et knudepunkt for finansielle institutioner, som opererer på tværs af grænserne på det europæiske marked, "skrev Hu. "Det er eurozonens førende finanscenter og verdens næststørste fondsmarked "[efter London]. Luxembourg var også den første europæiske nation til at deltage i den Asiatiske Infrastruktur Investeringsbank (AIIB). "Luxembourg kan måske tjene som et pragmatisk brohoved til samarbejde mellem BVI og Europa", sagde klummen. Den antydede, at Kina og Luxembourg kunne samarbejde om at "lindre gældsproblemer" for lande langs BVI.

[Yang Jiechi opdaterer BVI's storværk; 40 statsledere deltager i Bælte- og Vejforum](#)

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Statssekretær Yang Jiechi skitserede den 29. marts i et interview til {People's Daily} de overordnede fordele ved Bælte- og

Vejinitiativet (BVI) efter seks år. Han påpegede især, at det er bygget på ideen om en ny type forhold mellem nationer, et forhold baseret på gensidig respekt, rådgøring, inddragelse og gensidig fordel snarere end konfrontation. BVI er også tilpasset de forskellige udviklingsplaner for de deltagende lande og med overordnet retning af FN's 2030 Agenda for Bæredygtig Udvikling. Det har øget global tilslutning og leveret frugtbare resultater ved at forbedre folks liv i de deltagende nationer.

Yang sagde, at i år vil Bælte- og Vejforum for Internationalt samarbejde samle repræsentanter fra over 100 lande, herunder 40 statsoverhoveder og regeringsledere, der har bekræftet deltagelse. Ved forummet den 14.-15. maj, 2017 deltog 29 stats- og regeringschefer. Forummet vil omfatte åbningsceremonien, en rundbordsdiskussion for ledere, et møde på højt niveau, tematiske fora, en CEO-konference og bilaterale begivenheder. Det andet forum forventes at producere et komplet sortiment af resultater, sagde Yang, herunder regeringssamarbejdsaftaler og konkrete samarbejdsprojekter, der involverer deltagelse fra erhvervslivet. Det vil også opmuntre til trilateralt samarbejde og tilskynde til samarbejde mellem deltagende lande på tredjelandenes markeder.

Yang påpegede, at som følge af BVI har nogle lande nu deres første motorveje eller moderne jernbaner, og mange har set en ende på deres vedvarende mangel på strøm. Gennem BVI har Kasakhstan nu adgang til Stillehavet gennem Liangyungang. Og takket være godstogstransporter mellem Kina og Europa er kinesiske virksomheder, der opererer i Duisburg, Tyskland, steget fra 40 i 2014 til mere end 100, og jernbanetjenesterne har skabt mere end 6.000 job der. Piraeus' havn i Grækenland gik fra en 93. plads i global containertrafik i 2010, til en 36. plads. Havnen beskæftiger omkring 10 kinesiske medarbejdere, men 3.000 grækere og har indirekte skabt mere end 10.000 lokale job.

Kinesiske investeringer i Egypten har gjort det til verdens tredjestørste producent af glasfiber. Og de 82 samarbejdsparker bygget under BVI's regi i værtslande har skabt omkring 300.000 arbejdspladser i disse lande. Det kommende Bælte- og Vejforum vil bidrage til at konsolidere disse gevinster, sagde Yang. Han talte også pænt til dem, der har kritiseret BVI, og kalder disse kritikere "fordomsfulde." Dette viser tydeligvis en mangel på objektivitet og retfærdighedsforståelse for Bælte- og Vejinitiativet. Det er en misforståelse, fejlbedømmelse, og ligefrem fordomme, "sagde Yang. "Bæltet og Vejen er åbent, inkluderende og gennemsigtigt. Det spiller ikke geopolitiske spil. Det engagerer sig ikke i udelukkelsen af små eksklusive kredse. "Han afviste også forestillingen om, at det skaber en "gældsfulde" for deltagende nationer. "Hidtil har intet deltagende land stået overfor en gældskrise – tværtimod har mange lande kunne undslippe 'den manglende udviklingsfulde', " sagde han. Yang

gav et interview samme dag til flere medier om forummet – den fulde engelske udskrift heraf blev offentliggjort den 30. marts af Xinhua på http://www.xinhuanet.com/english/2019-03/30/c_137936638.htm [WCJ]

Regnskabets time er kommet: Trump er blevet frifundet; frifind nu LaRouche.

Den 26. marts (EIRNS) – Det er en form for jordskælv, der fejer hen over USA, mens realiteten af hele 'Russiagate'-operationen mod præsident Donald Trump synker ind: Der er intet i det, der har aldrig været noget i det, og dette var lige så meget en operation rettet imod det amerikanske folk som imod præsident Trump selv.

Vrede kommentatorer spørger: "Slutter det her"? Bliver de ansvarlige nødt til at bøde for deres forbrydelser? "Andre siger, at er "tiden er inde til at gøre op" med medierne, mod Obama-demokraterne og – med langt større præcision – med det britiske efterretningsapparat, der startede hele operationen i første omgang. Dette er en pointe, som Trump selv understreger i sine tweets: at briterne lancerede operationen for at forhindre ham i at etablere et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina.

Men der er en endnu dybere betydning i de forandringer, der slippes løs i USA og globalt, i og med at Muellers "Russiagate"-fupnummer nu smelter ned. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, bemærkede om dette spørgsmål i dag:

Nu kan vi virkelig få Verden bragt i orden, på den måde som EIR-grundlægger Lyndon LaRouche dedikerede sit liv til at opnå, udtalte Zepp-LaRouche. Særlig anklager Robert Muellers Russiagate-operation viste sig at være en stor 'vindfrikadelle', og der vil komme flere jordskælv i de kommende uger, især hvis man ser på de store fremskridt i Bælte- og Vejinitiativet som følge af Xi Jinpings tur til Italien og Europa. Nu er det, som mange i medierne har indset, tid til at tage bestik af situationen, men for at sikre at det sker, må kampen for frifindelse af Lyndon LaRouche være i centrum.

Det skyldes, at det er det samme apparat bag Russiagate, som var ansvarlig for fængslingen af Lyndon LaRouche, udtalte Helga Zepp-LaRouche. "Det apparat der gik efter hr. LaRouche gjorde utrolig skader på USA og verden ved at bagvaske ham på en sådan måde, at folk blev helt blinde for de muligheder, som hans ideer indebærer for verden og menneskehedens fremtid".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Jeg tror at der, til trods for de vidunderlige ting som Kina gør, virkelig mangler en dybde i diskussionen hvad angår videnskabelige og kulturelle ideer; et aspekt som hr. LaRouche bragte op. Det er som om man tog Beethoven og fjernede ham fra musikken – det ville ikke være det samme. Og hvis man ville fjerne Schiller fra poesien, ville det heller ikke være det samme."

Zepp-LaRouche understregede også de bemærkninger, der blev postet i går af den tidligere amerikanske militære efterretningsofficer og sikkerhedsanalytiker oberst Pat Lang (pensioneret), der skrev, at, på grund af Russiagate, er "en stor mulighed for at forbedre forholdet til atommagten Rusland gået tabt." Lang sagde desuden, at "kun over-nationalistiske galninge som Brennan og Clapper og uvidende fanatikere som Bolton og Pompeo kan forestille sig, at en forbedring af forholdet til et land, der er i stand til at destruere én selv, ikke skulle være en god ide."

Til hvilket Zepp-LaRouche tilføjede: "Det er min opfattelse, at vi skal have den tilgang at frigøre Trump fra disse elementer, samt at påpege at de gør det modsatte af, hvad Trumps udtrykkelige hensigter er", herunder at have gode arbejdsrelationer med Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping.

Zepp-LaRouche fortsatte:

"Den eneste måde at slippe ud af dette rod på er at samarbejde indenfor et nyt paradigme: Luk handelskløften ved at have 'joint-ventures', få amerikanske virksomheder til at samarbejde med kinesiske firmaer, f.eks. i forbindelse med opbygning af Afrika. Folk er nødt til at tænke anderledes. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil verden eksplodere, og den risiko er tydeligvis stadig tilstede.

"Det amerikanske folk bliver nødt til at indse, at Trump er en utrolig præsident. Han har modstået en af de største sammensværgelser, og nu står demokraterne og andre tilbage uden 'noget på': de er sammensvorne, der har fejlet, de er fuldstændigt miskrediterede. For at opnå en firemagts-aftale, som den der er blevet foreslået af LaRouche, har Trump-præsidentskabet brugt for et godt forhold til Rusland og Kina, for hvis man erklærer disse lande for fjender,

konkurrenter og rivaler, vil man aldrig få en firemagts-aftale.

“Så Trump er altså stadig præsident, og hans politik på dette område bør følges; og hvis der i hans kabinet er medlemmer, der modsiger ham, så skal han indsætte bedre folk på deres pladser.”

Zepp-LaRouche afsluttede med følgende perspektiv:

“Vi er nødt til at bevare et helt optimistisk syn. Historien er ikke uendelig; historien er ikke en sæbeopera, hvor man har den ene episode efter den anden, men der er visse afgørende punkter, hvor der skal forandres, skiftes til et nyt gear, gås videre til et nyt plateau – ellers vil man gå til i det gamle rod. Og den eneste måde at komme ud af dette rod på er at gå fuldt ud med på hr. LaRouches ideer; og det betyder, at folk skal befri sig fra alt det smuds, der er kastet på ham. Det skal der ryddes op i nu. Bare tænk på den chokeffekt, det ville have over hele verden, hvis LaRouche skulle blive rensset: alt ville falde på plads. Der er visse flanker, selv i en tilsyneladende umulig situation, som man kan bruge til at afhjælpe problemet på et højere niveau.”

[Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden](#)

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industrianlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og

Europa. Og ikke mindst kan Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytysk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydid-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden,

som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henvise disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte "tipunkts-handlingsplan" Kina som en "systemisk rival", der gør propaganda for "alternative styreformere". Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de "forbløffende mange" områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Trias fortsætter: "Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina."

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et "rivaliserende system" og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse, at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levelfod enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetsprincippet og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termionukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs

muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

POLITISK ORIENTERING den 21. marts 2019:

Italien bliver bindeled mellem Kina og Europa – Europa og Afrika.
Brexitdrama fortsætter.

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Afskrift: Mens neokonservative forsøger at inddæmme Trump, peger udvikling i Italien på vejen til det nye paradigme.
Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. marts 2019

Her er begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller

Instituttets grundlægger og præsident. I dag skriver vi den 15. marts, »idus martiae.« Der sker meget i Italien og der tales om »idus martiae« og Julius Cæsar. Italienerne satser stærkt på at arbejde med Kina. Helga, du deltog i denne uge i en meget betydningsfuld konference med repræsentation fra den kommercielle sektor i Italien, men også fra regeringen. Jeg synes vi skal starte der, fordi dette har givet anledning til en fortsat panik blandt unilaterale, geopolitiske kræfter i Den Europæiske Union, der forsøger at holde Kina ude. Så hvad laver italienerne? Hvad er det, der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Som du måske ved, kommer præsident Xi Jinping på officielt besøg i Italien den 22. og 23., altså i næste uge. Det er kommet frem, at italienerne og kineserne i anledning af dette besøg vil underskrive en hensigtserklæring (MoU) om at samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet (BRI). Dette har forårsaget stor uro; Financial Times flippede ud, Garrett Marcus – som på en eller anden måde står [USA's nationale sikkerhedsrådgiver John] Bolton nær i Det Hvide Hus – sagde i hovedtræk, at italienerne absolut ingen gavn vil have af dette, og at det vil ødelægge deres image i verden i meget lang tid fremover. Så det kom temmelig rettidigt, at vi havde denne begivenhed i Milano, som var en begivenhed arrangeret i fællesskab mellem Movisol, som er Movimento Solidarita – LaRouchebevægelsens italienske søsterorganisation, ledt an af Liliana Gorini – og regionen Lombardiet. Emnet var netop Italiens samarbejde med Bælte og Vej Initiativet. Arrangementet havde længe været planlagt, så det er helt tilfældigt, at det fandt sted lige før Xi Jinpings statsbesøg.

Den første taler ved denne begivenhed var Michele Geraci, som er ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling, og han er en person, der ved meget om Kina, hvor han i ti år virkede som professor. Han er nu leder af den italienske regerings ekspertgruppe angående Kina. Han gav en præsentation, hvor han nedtonede postyret omkring denne hensigtserklæring ved at gøre opmærksom på, at den ikke vil ændre noget; den vil ikke ændre Italiens alliance med NATO eller EU. Den betyder blot, at Italien vil få øgede eksportmuligheder på det hurtigst voksende økonomiske marked i verden, som udgøres af Kina. Italien prøver udelukkende at indhente det forsømte i forhold til andre europæiske lande, som Tyskland og Frankrig, der allerede har meget mere handel med Kina. Så han gav et meget roligt og optimistisk billede af, hvordan dette vil gavne udviklingen af havnene Trieste, Genova, Palermo – samt udviklingen af anden infrastruktur. Han sagde, at det ikke betyder, at Italien opgiver andre projekter, fordi disse alle er nye investeringer. Kineserne vil bygge nye kajpladser i nogle af disse havne, så kineserne investerer i ny-etableringer, som vil øge den italienske økonomis produktivitet; der er altså ingen grund til at være bekymret. Så efter min mening var det meget informativt.

Efterfølgende holdt jeg en tale, hvor jeg i hovedtræk sagde, at alt dette foregår i en større sammenhæng, fordi det, der sker, tydeligvis er, at den kinesiske regering forsøger at skabe et nyt paradigme, som Xi Jinping altid kalder »et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden« eller »menneskeheds skæbnefællesskab« (□□□□□□ – red.). Og de forsøger at opbygge et nyt sæt internationale relationer, som vil overvinde geopolitik. Jeg nævnte det faktum, at der historisk findes 16 tilfælde, hvor en sekundær magt ville overtage den hidtidigt dominerende magts rolle, at det i 12 tilfælde førte til krig, og at det i 4 tilfælde betød, at den anden magt trådte i stedet for den første magt og overgik den uden krig. Jeg understregede det faktum, at den kinesiske regering og især Xi Jinping har gjort det klart adskillige gange, at det ikke er intentionen at erstatte USA's dominerende rolle i verden, og at de naturligvis heller ikke vil have en krig; men at de tilbyder en helt ny måde at relatere til hinanden på, som grunder på hensyntagen til den andens suveræniteten, på hensyntagen til forskellen mellem de sociale systemer, og på simpelthen at samarbejde på win-win basis.

Jeg udpegede følgende bemærkelsesværdige fænomen; efter Xi Jinping for omkring fire år siden annoncerede Bælte og Vej Initiativet i september 2013 i Kasakhstan, har dette verdens største infrastrukturprogram udviklet sig meget hurtigt. Nu er der 112 lande, der har forskellige grader af samarbejde og yderligere 30-40 internationale institutioner. I omkring fire år skrev de vestlige medier og de store tænketanke nærmest intet derom; de forbigik det eller lod som om, at dette verdens største infrastrukturprojekt ikke var til. Derefter, efter omkring fire år, begyndte alle medier og alle tænketanke på en tydeligvis koordineret måde pludselig et angreb mod Kina, hvor det udlagde BRI som ren kinesisk imperialisme: kineserne forsøger bare at få landene ind i gældsfælden; det er et autoritært system. I en vis forstand er det meget klart, at dette er en geopolitisk refleks, der er udløst af, at verden er i hastig forandring, og at magtcentret allerede er flyttet til Asien, idet Kina har påtaget sig lederskabsrollen i denne udvikling.

Så jeg synes, at den indlysende løsning på denne krise – og en stor beskyldning er naturligvis også, at Kina splitter EU, opdeler EU. Der er faktisk allerede 13 EU-lande, som har underskrevet MoU'er med Kina, og Italien bliver det første G7 land. Det er derfor, at de er så rystende nervøse over det. Det er klart, da det er den tredjestørste økonomi på kontinentet. Jeg understregede kraftigt, at de ikke behøvede Kina til at opdele EU; Den Europæiske Union er opdelt helt af sig selv. Se på splittelsen mellem nord og syd på grund af EU-Kommissions brutale nedskæringspolitik, som helt forarmede Grækenland, Italien, Spanien og Portugal. Der er en åbenlys kløft på dette punkt og en anden omkring problemet med immigration, som Øst- og Vesteuropa er helt uenige om. Faktisk har Kina mange

gange argumentet for – og jeg er helt enig – at et samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet faktisk er måden, hvorpå Europa kan forenes, forudsat at f.eks. Frankrig og Tyskland ville anerkende, at det også er ensbetydende med en enorm forretningsmulighed for dem at deltage.

Hvis alle disse europæiske lande kort sagt ville sige, at det er i vores bedste interesse at samarbejde, ikke kun i multilaterale handels- og investeringsaftaler på det eurasiske kontinent, men især om at udvikle Afrika sammen, som er den eneste menneskelige måde at håndtere flygtningekrisen på – det kunne føre til en meget god udvikling. Men EU vil holde et topmøde om dette emne den 21. marts, og man har allerede udarbejdet en 10-punkts handlingsplan; det er klart en indsats for at imødegå denne indflydelse fra Kina. Så vil man holde et topmøde mellem EU og Kina i begyndelsen af april, og det er meget klart, at EU-Kommissionen er på en helt anden kurs end Italien. Men lad os nu se. Jeg tror, at Xi Jinpings besøget vil lykkes, og det på ny vil vise enhver, hvordan et samarbejde er i alles bedste interesse...

Se mere i videoen ovenover.

NYHEDSORIENTERING MARTS 2019: **Nekrolog, Lyndon LaRouche (1922 –** **2019)**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Lyndon LaRouches død: Kondolencebreve **fra hele verden**

[Læs kondolencebrevene fra hele verden på LaRouchePAC's hjemmeside her.](#)

Helga Zepp-LaRouche udsurgtes herom på den engelsksprogede udgave af Sputnik International, og hendes bemærkninger udkom den 21. februar under overskriften "Tysk politiker: Europa underskriver en "selvmordspagt", når nye amerikanske raketter udstationeres". Hun citeres her for:

"Trods præsident Trumps hensigt om at forbedre forholdet mellem USA og Rusland, indbefattet muligheden af at erstatte IMF-aftalen med en ny pagt, er Putin nødt til at tage hensyn til de nykonservative i Trumps regering og til den britiske udenrigsminister Gavin Williamson, der truer med 'hård magtanvendelse' og hævder, at grænserne mellem fred og krig udviskes." Williamson erklærede den 11. februar, at Storbritannien måtte være rede til at gøre brug af 'hård magtanvendelse' over for Ruslands og Kinas voksende aggression.

Hvis Europa tager imod USA's udstationering af ballistiske raketter med middellang og kort rækkevidde, understreger Zepp-LaRouche, så svarer dette til en selvmordspagt, eftersom Rusland har gjort det klart, at det vil bekæmpe sådanne mulige trusler. Europas grundliggende egeninteresse består i at få ophævet sanktionerne mod Rusland og genoprette gode forbindelser til Moskva, idet man forbinder sig med Bælte og Vej-Initiativet og Den eurasiske økonomiske Union og får skabt en sammenhængende økonomisk zone fra Atlanten til Stillehavet. Derved vil der opstå en "ny sikkerhedsarkitektur", som Europa så skal opbygge sit samarbejde med De forenede Stater ud fra.

Også Edward Lozansky, rektoren for The American University i Moskva, advarede den 26. februar i Washington Times om, at verden "vandrer i søvne" ind i en verdensomspændende atomkrig, og at denne proces må stoppes. Han skriver: "En god begyndelse kunne være et tresidet topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra USA, Rusland og Kina – eller endnu bedre, et firpartsmøde, der også medtager Indien -, for at arbejde hen mod et nyt mønster for konstruktivt internationalt samarbejde. Det hele afhænger af Mr. Trump, for de andre trojkamedlemmer har allerede mødtes og vil afgjort tage imod hans indbydelse. Et sådant skridt fra Mr. Trumps side kunne ikke blot afværge den søvngængeragtige vandring hen mod atomkrigen, men ville bidrage til at sikre hans valgsejr i 2020, idet han erindrer os om, hvorfor han overhovedet blev valgt.

Netop et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, Indien og USA havde Lyndon LaRouche længe søgt at fremme, ikke blot for at stoppe Storbritanniens geopolitiske krigsførelse, men også for at skabe en vidtstrakt konstellation af kræfter, som andre nationer med god vilje kunne tilslutte sig, og som kunne indkalde til en ny Bretton-Woods-konference. Kun et sådant forum kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem med en kreditstruktur, der kan finansiere Den nye Silkevejs globale udvikling. Uden en sådan ny finansorden i stil med Den

nye Silkevej er faren for en verdensomspændende krig, der udgår fra det gamle, døende system, praktisk talt uundgåelig.

DEN NYE SILKEVEJ SKRIDER FREMAD

Trods de nykonservatives sabotageforsøg fortsætter Bælte og Vej-Initiativet videre fremad. Stadig flere nationer ønsker at tage del i dette opbygningsprogram eller at udvide deres deltagelse. Her er nogle eksempler:

Myanmar: Statsminister Aung San Suu Kyi ledede sin regerings første møde i det udvalg, der skulle virkeliggøre de sidste september underskrevne aftaler mellem Kina og Myanmar om en økonomisk korridor mellem Kina og Myanmar. Det skal som en del af Bælte og Vej-Initiativet strække sig fra Kunming, hovedstaden i den kinesiske provins Yunnan, gennem begge lande til Myanmars vigtigste økonomiske centre. Derpå diskuterede begge lande, hvilke projekter der skal have fortrinsret langs denne rute. Aung San Sun Kyi erklærede under mødet, at regeringen måtte "sikre sig, at de udvalgte projekter stemte overens med de nationale planer, retningslinjer og indenrigspolitiske forhold." Men hun understregede også, at Myanmar "er et land, der har en strategisk beliggenhed i Bælte og Vej-Initiativet. Myanmar må tage del i dette initiativ." Det 25 mand store udvalg, som består af ministre, lederne af de pågældende distrikter og andre embedsmænd, vil her i april deltage i det andet Bælte og Vej-forum for internationalt samarbejde i Peking, meddelte Irrawaddy-mediegruppen.

Malaysia: Statsminister Mahathir Mohamed har meddelt, at han i april vil anføre sit lands delegation til Bælte og Vej-forummet i Peking. Også den malaysiske finansminister Lim Guan Eng understregede under den kinesiske nytårsmiddag i Malaysia-Kina Business Council, at "de gode forbindelser mellem Malaysia og Kina bør fortsættes og styrkes" og tilføjede, at Malaysia fortsat ville understøtte Bælte og Vej-Initiativet.

Ny Zealand: Statsminister Jacinda Ardern udtalte, at ministeren for økonomisk udvikling, David Parker, vil deltage som leder af en handelsmission til Bælte og Vej-Initiativet i april. Ardern sagde, at man førte samtaler med Kina om fælles infrastrukturprojekter. Med den afgørelse sætter regeringen sig ud over den tidligere kritik af Bælte og Vej-Initiativet, som blandt andre udenrigsminister Winston Peters har ytret.

Libanon: Der blev talt om Libanons rolle i Bælte og Vej-Initiativet, da den kinesiske ambassadør i Libanon, Wang Kejian mødtes med statsminister Saad Hariri den 18. februar. Hariri har netop dannet sin nye regering, efter at parlamentets tydelige flertal havde udtrykt sin tillid til projektet. Kina vil være rede til

at arbejde sammen med Libanon for at styrke den gensidige politiske tillid og koordinere politikken inden for Bælte og Vej-Initiativet rammer, citerede Xinhua ambassadør Wang for. Hariri takkede Kina for dets understøttelse af Libanon på det politiske, økonomiske og humanitære plan og sagde, at han glædede sig til "yderligere fremskridt i vort samarbejde med Kina på mange planer."

Iran: Der blev også talt om Irans rolle inden for Bælte og Vej-Initiativet under en omfattende diskussion af landets vanskelige situation, da den iranske udenrigsminister Jawad Sarif mødtes med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i Peking. "Initiativet er af stor betydning både for Iran og for Kina", erklærede Sarif ifølge Xinhua. I følge det tyrkiske pressebureau Anadolu erklærede Wang, at Peking påskønner Irans rolle i de regionale forhold og imødeser med forventning en øget udvidelse af denne rolle. Iran og Kina vil kunne beholde deres strategiske styrke i en region og en verden med dybtgående ændringer, hvis de forstår, at både Kina og Iran er lande med årtusindegamle kulturer og traditioner.

Det er på tide, at Tyskland og Europa opsiger deres "selvmordspagt" med det nykonservative krigsparti, forlader den hidtidige konfrontationsholdning over for Rusland og Kina og forbinder sig med Silkevejs-initiativet. Et væsentligt skridt i denne retning vil være at offentliggøre den virkelige baggrund for Russiagate-kampagnen mod præsident Trump og fremlægge den for den brede befolkning. Da dette næppe kan forventes fra de "gængse mediers" side, må borgerne selv lægge hånd på sagen. Hjælp selv med!

Italien slutter sig til Kina i marchen mod det 'nye paradigme' – geopolitikerne flipper ud. Schiller Instituttets internationale

webcast med Helga Zepp-LaRouche den 7. marts 2019

Helga Zepp-LaRouche hilste det entusiastisk velkommen: Italiens beslutning om at underskrive en hensigtserklæring (MOU, Memoranda Of Understanding) med Kina om at deltage i Bælte- og Vejinitiativet (BVI), da dette viser, at City of Londons geopolitiske netværk har mistet deres evne til at diktere politikken i Europa. Den italienske beslutning vil fremskyndes af Xi Jinpings kommende besøg i Italien. Og mens forfatterne af falske nyheder hos Financial Times og andre medier ser dette som en trussel og citerer ledende neokonservative, der autoritativt kræver at dette stoppes, er der tolv andre EU-medlemmer, som har underskrevet aftaler med Kina, og dermed sluttet sig til mere end 150 andre nationer. Den unipolære verdens dage er overstået!

Det er stadig en farlig verden, som det fremgår af skvalderen fra den amerikanske øverstbefalende for NATO i Europa, Gen. Scaparrotti, der advarede Senatet om, at der skal gøres mere for at imødegå "russisk aggression". De samme netværk, der presser på med strategiske provokationer mod Rusland og Kina, er blevet mere åbne omkring, hvordan de har til hensigt at bruge den "Grønne New Deal" til dramatisk at reducere befolkningen, og de optrapper deres planer om at vælte Donald Trump, da hans strategiske orientering er en hindring for disse planer.

Geopolitikerne og deres unipolære verdensbillede må og skal afgørende besejres. Dette kan mest effektivt gennemføres ved at bringe USA ind i det nye paradigme gennem en afvisning af geopolitik. En stor flanke, der kan fremskynde denne proces, er Lyndon LaRouche, som har været den førende modstander af de britiske imperialistiske kræfter i det sidste halve århundrede. Vores opgave er at opfylde LaRouches mission om at besejre dette imperium, og bringe USA ind i fællesskabet for en fælles fremtid.

**POLITISK ORIENTERING den 7. marts
2019:**

**Vil det defekte vestlige paradigme
tvinge os til
fortsat selvdestruktion og
ødelæggelse af verden?
Se også 2. del: diskussion**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del: diskussion

Lydfil:

Bekæmp det morderiske Britiske

Imperium – opløft menneskeheden til et nyt niveau af kreativ tænkning. Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 1. marts 2019

Det underliggende tema for Helga Zepp-LaRouches strategiske præsentation i denne uges webcast fra Schiller Instituttet er, at i takt med at sammenstødet mellem det gamle og nye paradigme bliver mere og mere åbenbart, er det alene den kvalitet af tænkning, der karakteriserer menneskelig kreativitet, som kan bringe verden til at virkeliggøre de fælles mål for menneskeheden, som det nye paradigme repræsenterer.

Ingen steder var dette mere åbenlyst end i kontrasten mellem begivenhederne i Hanoi, hvor præsident Trump mødtes med Nordkoreas præsident Kim og det ubehagelige cirkus i Washington DC med den beskidte advokat Michael Cohen og de dumme demokrater, der savlede i håbet om at Cohens løgne vil bane vej for en rigsretssag mod Trump. Trump agerede i sine samtaler i Hanoi eksplicit ud fra en samarbejdsvillig strategisk alliance med Rusland og Kina, samt med Sydkorea og Japan, mens pro-kup-styrkerne i Washington gjorde det Britiske Imperiums beskidte arbejde med at holde menneskeheden som gidsler for deres døende system.

Helga præsenterede hvad der kræves for at flytte menneskeheden, ikke blot for at undgå atomkrig, men for at skabe en fremtid der er drevet af den mest spændende udforskning af universet. Med henvisning til de smukke ideer om at lade fremtiden forme nutiden, som hendes mand diskuterede i sin bog, "Der er ingen

grænser for vækst”, udstedte hun en passioneret opfordring til mobilisering for at vinde denne kamp. erliggende tema for Helga Zepp-LaRouches strategiske præsentation i denne uges webcast fra Schiller Instituttet er, at i takt med at sammenstødet mellem det gamle og nye paradigme bliver mere og mere åbenbart, er det alene den kvalitet af tænkning, der karakteriserer menneskelig kreativitet, som kan bringe verden til at virkeliggøre de fælles mål for menneskeheden, som det nye paradigme repræsenterer.

Læs begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast nedenfor.

Bekæmp det morderiske Britiske Imperium – opløft menneskeheden til et nyt niveau af kreativ tænkning

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores internationale strategiske webcast i dag, den 1. marts 2019. Grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, vil slutte sig til os.

Disse sidste dage skiller sig ud ved dybden af det politiske rænkespil, forskydninger i alle facetter af det strategiske billede, og på en måde ser vi sammenstødet mellem de to paradigmer i et meget skarpt relief. Jeg tror at det rigtige sted at begynde, er hvad der skete i Hanoi, topmødet mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un. Helga, hvad er din udlægning af hvad der skete der?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes det var et skridt fremad. Jeg mener, at både vurderingen fra Trump og også fra den nordkoreanske side er, at de to sider er kommet tættere på hinanden end de var før topmødet. Klart nok opnåede de ikke at

få det mulige forventede gennembrud, men i et komplekst spørgsmål som Nordkorea og Sydkorea, som involverer alle de andre strategiske spillere – USA, Kina, Rusland – er dette ikke nødvendigvis en katastrofe, og vel ikke helt uventet at man ikke opnår et gennembrud af den størrelsesorden i løbet af et eller to møder. Så jeg synes, at det er interessant at se, at begge sider – Trump og Kim Jong-un – udtrykte ønske om at fortsætte forhandlingerne. Hvis man ser på kontrasten, hvor absolut hysterisk de vestlige medier er, så sagde de: “Åh, man ser at dette var en fuldstændig fiasko for Trump. Han troede selvfølgelig, at han bare kunne forhandle en forretningsaftale, og han ved bare ikke, hvordan man gør disse ting.”

Der var en helt anderledes reaktion fra Rusland, fra Kina, fra Sydkorea, fra Japan; som alle udtrykte den absolutte overbevisning om, at dette er det rette spor, og at det skal fortsætte. Jeg tror absolut, at det er tilfældet. Jeg mener, at de helt utrolige omstændigheder, som viser hvor modbydeligt og absolut ondskabsfuldt det gamle paradigme forsøger at bekæmpe muligheden for, at Trump kan få en aftale om atomafvæbning af Nordkorea med Kim Jong-un, var den Senatshøring med den tidligere Trump-advokat Michael Cohen, der var planlagt til at finde sted præcist samme dag. Hvis man så ser på hvordan dette blev orkestreret, at denne fuldstændige slimede original, Michael Cohen, brugte alle slags ord mod Trump fra plattenslager til racistisk og værre endnu. Helt absurd blev dette, naturligvis af de internationale vestlige mainstream-medier, fremstillet som om at Trump kun holdt Nordkorea-mødet for at aflede opmærksomheden fra det meget vigtigere spørgsmål om Michael Cohens høring; lige nøjagtig det modsatte var tilfældet. De besluttede at bruge Michael Cohen-historien til at skabe det mest ugunstige miljø for et så vigtigt møde at finde sted.

Denne hændelse alene burde sige folk hvad der virkelig foregår, fordi der førhen var en udtalt – eller måske endda udtalt – regel om, at når en præsident eller et statsoverhoved fører vigtige diplomatiske forhandlinger i udlandet, blev det respekteret, og intet ville blive gjort som kunne forstyrre det. Denne hændelse viser virkelig, hvor nedbrudt enhver adfærdskodeks, enhver civiliseret adfærd

hos Trumps modstandere er, eller snarere modstanderne af det nye paradigme, og ideen om at man rent faktisk kan have en verden, hvor konflikter bliver overvundet gennem forhandlinger. Jeg synes det viser os hvor barbarisk tonen er blevet, og jeg mener, at det bør falde tilbage på de mennesker, der har udført det. Så med hensyn til situationen omkring Nordkorea som sådan, tror jeg ikke det er en katastrofe. Jeg tror, at processen vil fortsætte, og den russiske talsmand for Vladimir Putin, Peskov, sagde faktisk, at denne diplomatiske situation mellem de to lande igen er et bevis for, at man ikke opnår fremskridt på en trinvis måde. Det er faktisk det der er tilfældet, fordi verdenssituationen er så kompleks, at man er nødt til at finde løsninger, der tager højde for alle problemerne, ellers gør man ikke fremskridt nogen steder.

SCHLANGER: Lad mig for et øjeblik vende tilbage til denne sammenstilling mellem Trump, der udfører diplomati på højt niveau, og Demokraterne i Kongressen, der bruger Michael Cohen – ikke bare til at distrahere fra hvad Trump gør – men for at afsætte ham fra embedet. Trump pointerede på pressekonferencen bagefter, og også i sine diskussioner der førte op til mødet, at han arbejder sammen med Rusland, arbejder sammen med Kina, med Japan og Sydkorea. Efterfølgende talte han med lederne fra disse lande, så det er klart, at der er et løbende samarbejde på højeste niveau blandt de vigtigste nationer i verden. Dette er ikke alene noget som modstanderne af Trump, – ‘Never Trumpers’ – ignorerer, men noget de forsøger at stoppe. Det synes jeg virkelig, som du siger, står i skarpt kontrast til den måde, som dette har udspillet sig på i løbet af de sidste par dage.

ZEPP-LAROUCHE: Undskyld; jeg fik ikke fat i din pointe.

SCHLANGER: Altså, min pointe er, at det demonstrerer kuppets natur. Det handler ikke om noget, som Trump gjorde i relation til Rusland; det handler om, hvad Trump forsøger at gøre med hensyn til at forandre det strategiske paradigme.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi har diskuteret dette mange gange. Det er hele Russia-gates natur. I det øjeblik Trump i valgkampen i 2016 indikerede, at han gik ind for at

forbedre forholdet til Rusland, og hvad han efterfølgende gjorde for at forbedre forholdet til Kina i startfasen af hans administration; dette er faktisk det absolut værste mareridt for den geopolitiske fraktion på begge sider af Atlanten. Fordi, når først man har en konstellation med USA-Rusland-Kina – og muligvis Indien og andre nationer – hvis de samarbejder, går hele det britiske rænkespil i vasken. Jeg synes, at Trump under disse omstændighederne gør et fantastisk job, hvis man tager i betragtning de kræfter, som han er oppe imod...

Se resten på videoen.

[Trump opbygger fred og samarbejde mellem stormagter, men bliver draget imod krig: LaRouches visdom er nødvendig](#)

Den 25. februar (EIRNS) – I løbet af de sidste 72 timer har præsident Donald Trump udtalt sig optimistisk i alle retninger om udsigterne til et samarbejdsvilligt og produktivt forhold mellem USA og Kina, samt fred og udvikling på den koreanske halvø, og har været på udkig efter en chance for at trække forholdet til Rusland tilbage fra afgrundens rand. I løbet af den kommende måneds topmøder og en potentiell handelsøkonomisk aftale mellem USA og Kina, har han håb om at opnå fred og samarbejde mellem de store magter, hvilket hans fire forgængere ikke kunne eller ikke ønskede at opnå. Potentialer er der, selv for de fire stormagter (herunder Indien), for at begynde at gøre noget ved den nuværende internationale økonomiske nedgang – et nyt kreditsystem til bygning af store projekter på Kinas Bælte og Vej.

Men samtidig spørger der i Det Hvide Hus genfærdet af en isoleret John F. Kennedy, der af kabinetsmedlemmer, militær/CIA-ledere og kongresmedlemmer bliver trukket ind i den katastrofale invasion i Svinebugten på Cuba i 1961. Blot et år

senere krævede de samme høje en fuldstændig amerikansk militærinvasion af Cuba for at ødelægge de russiske missiler, der var anbragt der. Med større visdom, mod og held, fandt JFK lige netop en måde at undgå at blive trukket ind i Tredje Verdenskrig.

Nu står præsident Trump over for at demokrater i Repræsentanternes Hus uhyrligt holder en høring for at angribe, og ufatteligt, at beskylte ham for forræderi og korrupsion på dagen for hans topmøde i Hanoi med Kim Jong-un i Nordkorea. Han står over for sin regering, Kongres- og militærledere – for ikke at nævne de løgnagtige typer som Dan Coats, direktør for den nationale efterretningstjeneste, der åbenlyst modsætter sig hans politik for Kina, hans tro på udsigten til fred i Korea, hans ordre om at bringe tropper hjem fra Syrien og Afghanistan. Og hans udenrigsminister, vicepræsident, nationale sikkerhedsrådgiver og republikanere i Kongressen er ude efter at skabe oprør mod sydamerikanske regeringer og bakke dem op med USA's "magt" – en ny 'Svinebugt'-katastrofe" i flere nationer på én gang!

Og på grund af den voksende effekt af George W. Bushs og Barack Obamas politik på området for ABM-systemer, diskuterer Ruslands præsident Putin nu offentligt muligheden for en ny cubansk missilkrise, og nye missiler, som Rusland tager frem, der har 5 minutters flyvetid til målet, og som ikke har sin lige i andre lande.

Det amerikanske folk 'vælger rasende side', alt i mens de ikke foretager nogen reelle handlinger. Hvis nationen skal overleve, må der være en massebevægelse for fred og for national og international økonomisk udvikling.

Det betyder én mands ideer, Lyndon LaRouches "fire love" for økonomisk fremskridt. Han blev angrebet, retsforfulgt, mørkelagt i årtier for at forudse og skabe potentialet for en Ny Silkevej med moderne infrastruktur – der nu er ved at blive virkelighed – et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, gennembrud for fusionsenergi, internationalt samarbejde om udvikling af Månen og Solsystemet.

LaRouche bekæmpede den vanvittige miljøbevægelse – det vil sige den britiske kongefamilies racehygiejniske “grønne” bevægelse. Han tog seriøst, at udvikling var vejen til varig fred, som præsident Trump nu søger det.

“Retfærdighed for LaRouche” er en måde at navngive den massebevægelse som Amerika nu har brug for. Uden det er præsidentskabet, økonomien og nationen truet af ødelæggelse.

Schiller Instituttets Konference på Præsidentens Dag – panel I, II & III

Schiller Instituttet afholdt den første amerikanske nationale konference i mere end femten år i weekenden på Præsidentens Dag, hvilket var en enorm succes i henseende til kvaliteten af præsentationerne og deltagelsen af tilhængere fra hele verden der deltog på konferencen. Konferencen, der nu præsenteres i sin helhed nedenfor, giver et sandfærdigt og optimistisk syn på mulighederne for menneskeheden som helhed for at overvinde den krise, som verden står overfor, mens det tidligere regerende, nu døende Britiske Imperium, kæmper for sin overlevelse mod den nye verdensorden, som tager fat i visionen fra Lyndon og Helga Zepp-LaRouche.

Panel I

Lyndon

LaRouche taler:

Et talent, der blev brugt godt

Jacques
Cheminade,
Præsident for Solidarité & Progrès: Lyndon LaRouches kommende
verden

John
Gong,
Professor i økonomi ved 'University of International Business and
Economics', Beijing: Kinesiske investeringer og amerikansk
infrastruktur under nye sino-amerikanske relationer

H.E.
Ambassadør Vassily A. Nebenzia,
Ambassadør and Permanent Repræsentant for den Russiske Føderation
ved de Forenede Nationer, præsenteret af rådgiver
Theodore Strzhizhovskiy,
den Russiske Føderations mission ved FN: Prospekter for øst-vest
samarbejde: Den Russiske Føderations Synspunkt (transkript)

William
Binney,
tidligere teknisk direktør, NSA

Jason
Ross,
Schiller Instituttet, medforfatter af "Udvidelse af den Nye
Silkevej til Vestasien og Afrika": Det presserende behov for et nyt
paradigme i Afrika

Dennis
Small,

EIR's redaktør for Latinamerika: Retfærdighed i Verden – Hvorfor Donald Trump må rense Lyndon LaRouche nu

Panel II

Video

af 'Den æstetiske uddannelse af mennesket for skønheden af sindet og sjælen' – Panel II

Schiller

Instituttets kombinerede kor:

Benjamin

Lylloff, arrangement: "Mo Li Hua" ("Jasmin Blomst")

Benjamin

Lylloff, dirigent

H.T.

Burleigh,

arrangement: "Dyb flod" ("Deep River")

William

L. Dawson,

arr: "Hver gang ånden kommer over mig" ("Ev'ry Time I Feel the Spirit")

Diane Sare, dirigent

Megan

Beets,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam, "Kunstnerisk og moralsk skønhed" ("Artistic and Moral Beauty")

Bruce
Director,
kasserer, Schiller Instituttet i USA:
"Om LaRouches begreb om
betydningen af kunst for videnskaben, og videnskab for kunsten"

Diane
Sare,
administrerende direktør for Schiller Instituttets kor i New York
City: "Kor princippet"

Johannes
Brahms:
"Dem dunkeln Schoß der Heil'gen Erde"
(tekst fra Schillers
"Sangen om Klokken" ("Song of the Bell")
Schiller
Instituttets kor
John Sigerson, dirigent

Johann
Sebastian Bach:
Brandenburg Concerto No. 5 in D-dur, BWV 1050
I. Allegro
Schiller
Instituttets Orkester
John Sigerson, dirigent
Solister: Gregor
Kitzis, violin; Laura Thompson, fløjte; My-Hoa Steger, klaver

Ludwig
van Beethoven:
Choral Fantasia, Op. 80

Schiller Instituttets Orkester, Kor, og
Solister
John Sigerson, dirigent
My-Hoa Steger, klaver

Spørgsmål
& svar session

Panel III

Kesha
Rogers,
LaRouchePAC Politiske Komité, tidligere kandidat for den amerikanske
Kongres – Rummets grænseområder: Opfyldelsen af menneskehedens
skæbne som mennesket i universet

Thomas
Wysmuller,
Grundlæggende medlem af 'Det rette klima stof' ("The Right
Climate Stuff"): Hvad NASA har gjort, og hvor NASA er på vej hen

Larry
Bell,
Grundlægger, Sasakawa Internationalt Center for Rumarkitektur,
'College of Engineering', Universitetet i Houston: Hvad der gør
mennesker enestående

Benjamin
Deniston,
LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam: LaRouches Strategiske
Forsvar af Jorden

Hal
BH Cooper, Jr. PhD PE: Infrastrukturelle
behov for jernbane-, energi- og vandsystemer til at fremme den
fremtidige økonomiske udvikling af Afrika

**POLITISK ORIENTERING den 21. februar
2019:**
**Lyndon LaRouche er død, men hans ånd
og ideer lever videre
i det nye paradigme vi skaber.**
Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

Lyd:

LaRouches metode, nye opdagelser og tapperhed er fremtiden

Den 12. februar (EIRNS) – Det er med bedrøvelse at vi må meddele, at Lyndon LaRouche gik bort i dag i en alder af 96 år. De, der elskede ham, sørger over ham. Det er et stort tab. Det er hverken muligt eller passende i disse første triste øjeblikke at forsøge at opsummere det dybtgående bidrag, som Lyndon LaRouche har ydet til menneskeheden. Men i lyset af dagens vurderinger, kan vi ære ham ved at oprette et imperativ, som han gentagne gange fremsatte: bedøm ideer og handlinger på grundlag af hvordan de bidrager til den fremtidige udvikling af menneskeheden. I dette perspektiv befinder vi os i et kritisk øjeblik i kampen.

For at begynde med den negative side, er der fortsat vildt dumme geopolitiske manøvrer i Europa, hvor regeringer slår om sig af mangel på at følge LaRouches paradigme om fremskridt. For eksempel blev der for nylig udgivet en ny rapport, "The Great Puzzle, Who Will Pick Up the Pieces" ('Det store puslespil, hvem samler brikkerne op') af 'Münchens Sikkerhedskonference', som mødes senere i denne uge. Rapporten henviser til uorden i den "liberale internationale orden", hvilket har givet anledning til forslag, såsom at de vigtigste europæiske NATO-medlemslande ville være tjent med at distancere sig fra USA og NATO, og i stedet tilslutte sig Frankrig for at komme med ind i præsident Macrons nye militærblok.

I mellemtiden har USA's udenrigsminister Mike Pompeo besøgt Ungarn og Slovakiet i denne uge og opmuntrer centraleuropæere til at distancere sig fra Kina og Rusland og i stedet slå sig sammen med USA-blokken. Alle sådanne former for at spille den ene ud imod den anden er en intrigant blindgyde og meget farlig. Det er orkestreret lige ud af den britiske imperialistiske drejebog. Der vil sandsynligvis komme mere af samme slags i morgen i Polen, når den britiske udenrigsminister Jeremy Hunt kommer og tilslutter sig Pompeo og vicepræsident Mike Pence i et møde om sikkerhedsplaner for Mellelemøsten.

Den modsatte, positive impuls ses i de gentagne opfordringer fra præsident Donald Trump, om at USA afslutter sit engagement i "evige krige." Dette er en forudsætning for en fremtid til gavn for alle. For eksempel er planlægningen for Hanoi-topmødet den 27.-28. februar mellem Trump og den nordkoreanske leder Kim Jong-un, stærkt på vej. I dag er vietnamesiske embedsmænd i Pyongyang for at arrangere, ikke alene topmødet, men også et muligt statsbesøg af Kim i Vietnam, hvilket ville være det første af sin slags siden Kims bedstefar, Kim Il-sung, for 50 år siden. Kinesiske og russiske udsendinge mødtes i dag for at hjælpe med at Trump-Kim-mødet bliver fuldt vellykket. Om blot to måneder vil der være en verdenskonference med en oversigt over denne win-win-dynamik, nemlig det 2. Bælte- og Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Kina. Præsident Xi Jinping henviser til processen som opbygning af et "fællesskab med en fælles fremtid for hele menneskeheden."

Lyndon LaRouches livsværk har lagt grunden til dette, og meget, meget mere. Som han elskede at minde os om: Fremtiden bestemmer nutiden.

POLITISK ORIENTERING den 7. februar 2019:

Briterne forsøger at narre Trump til konfrontation og nye krige i Sydamerika og Afrika

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Inkluderer:

Den

britiske elites modangreb mod partnerskabet mellem Kina og Rusland og
BRIKS-samarbejdet

Forsøget

på regimeskifte i Venezuela er nu skueplads for konflikt mellem USA/Europa
og Rusland/Kina

Kina er

igang med at overhale Vestens økonomi og teknologi

Integrity

Initiativets internationale propaganda krig imod Rusland på vegne af den
britiske efterretningstjeneste

Trumps

tale om nationens tilstand

Farerne i

forbindelse med USA's tilbagtrækning fra INF-aftalen mellem USA og Rusland der
forhindrede mellemdistance atomvåben

Flere

advarer om et kommende finanskrak

Konsekvenser

af, at der er ingen åbenlys løsning til Brexit

Schlesvig-Holstein

giver grønt lys til Femern-forbindelsen

Fremtidens

energibehov

Klimahjernevask

af unge mennesker

Afsløringerne

om grundlaget for Danmarks deltagelse i Irak krigen

Vil

Anders Fogh Rasmussen blive stillet til ansvar for at lyve Danmark i krig?

NYHEDSORIENTERING JANUAR-FEBRUAR
2019: Overvind geopolitik og rens
Lyndon LaRouches navn

[Download \(PDF, Unknown\)](#)